

Redegørelse om Nordisk Samarbejde 2012

(Medlem af Naalakkersuisut for uddannelse og forskning samt nordisk samarbejde)

Forelæggelsesnotat.

Det har været et travlt år for Naalakkersuisut i det nordiske samarbejde, og dette ses også af den redegørelse, som vi skal drøfte her i dag. Det er en god tradition, at vi umiddelbart, før vi begiver os til den årlige session i Nordisk Råd, drøfter disse spørgsmål her i Inatsisartut.

Det er vigtigt at gøre sig klart, at de emner, som Nordisk Ministerråd beskæftiger sig med, kun er en del af de mange former for nordisk samarbejde, som finder sted. Selv mellem Nordisk Råd og Nordisk Ministerråd er der forskel på, hvilke emner man drøfter. Nordisk Råd drøfter f.eks. spørgsmål indenfor forsvars- og udenrigspolitik. Det gør man ikke i ministerråd. På disse områder deltager de nordiske regeringer direkte i debatten på sessionen.

Indenfor Nordisk Ministerråd foregår der til stadighed en drøftelse af, hvilke områder der skal prioriteres. Kravet om prioritering er blevet skærpet, efter Danmark har krævet besparelser. Derfor har Ministerrådet besluttet, at budgettet skal beskæres med op til 10 % i perioden 2014 til 2016. Vi taler her om beløb i en størrelse på op til 90 mill.kr.

Mellem samarbejdsministrene er der en aftale, der går ud på, at dette beløb ikke skal spares ved at beskære alle konto med 10%. Man skal beslutte, hvilke aktiviteter der reelt skal ophøre med at blive finansieret over Ministerrådets budget.

Naalakkersuisut er parat til at indgå i disse drøftelser, og det er her vores udgangspunkt, at det nordiske samarbejde ud over sine kerneområder uddannelse, forskning og kultur skal prioritere de aktiviteter, der relaterer sig til det arktiske område, fordi det er her, der kommer til at ske en stærk udvikling i de kommende år. På den anden side er det opfattelsen, at den stærke prioritering af det baltiske område og Rusland, som var nødvendig i begyndelsen af 90'erne, ikke længere har samme aktualitet.

Når det gælder det erhvervspolitiske samarbejde, vil jeg nævne, at vi også i år har haft et glimrende samarbejde i det nordatlantiske samarbejde - NORA. Som et konkret eksempel vil jeg nævne NORAs støtte til det projekt, som skal udvikle uddannelse på tværs af de fire NORA-lande indenfor olie, gas, sikkerhed og miljø.

Arbejdet med omstillingen frem mod en bæredygtig samfundsudvikling står centralt i Naalakkersuisut politik. Dette ses i vores hjemlige 2025-plan, og med den som udgangspunkt har vi engageret os i det internationale og nordiske arbejde med bæredygtig udvikling.

Nordisk Ministerråd fremlægger på sessionen i næste uge en revideret nordisk strategi for "Bæredygtig udvikling". Jeg har i ministerrådet argumenteret for, at denne strategi også skulle indeholde konkrete målsætninger indenfor de prioriterede områder. Det er vigtigt, at man har nogle konkrete mål sat op, så man kan følge op på, om den fastlagte politik virker. De konkrete mål bliver desværre

ikke fremlagt på denne session, men takket være støtte fra Åland, Færøerne og Island blev det vedtaget, at de enkelte fagministerråd skal fremsende konkrete mål til Nordisk Råd inden næste session.

Emnet om bæredygtig udvikling viser også, hvorledes det nordiske samarbejde kan være en adgang for Grønland til den internationale scene. På FNs miljøtopmøde i Rio i juni havde jeg således fornøjelsen af at repræsentere mine kolleger i samarbejdsministerkredsen på Nordisk Ministerråd sideevent om det nordiske miljømærke Svanen. Der var stor interesse fra de sydamerikanske lande overfor det nordiske arbejde med miljømærkning. Det skyldes ikke mindst, at miljømærkning er en håndgribelig måde at arbejde frem mod en forbedring af klodens miljøtilstand.

På sessionen i næste uge er vi så klar til at underskrive den erklæring om samarbejde mellem de 3 selvstyrelande i Norden. Jeg mener, det er vigtigt, at vi er lykkedes med den fælles erklæring mellem regeringer og parlamentarikere, som vi har lagt op til. Jeg vil gerne takke for det gode samarbejde, vi har haft med Inatsisartuts medlemmer af Nordisk Råd i denne sag.

Samarbejdet er både et vigtigt politisk signal om, at vi vil gøre selvstyrelandenes synspunkter gældende i det nordiske samarbejde, men det er også praktisk. Vi har alle begrænsede administrative og politiske ressourcer, og derfor er det en stor fordel, at kolleger kan tale vores sag på steder, hvor vi ikke er tilstede, hvis det skulle vise sig nødvendigt.

Med disse ord ser jeg frem til en god debat her i dag.